

РЕШЕНИЕ

№ 20473

гр. София, 13.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 16.05.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Добромир Андреев

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова
Теодора Милева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **12641** по описа за **2024** година докладвано от съдия Наташа Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от началник сектор към Столична дирекция на вътрешните работи – отдел „Пътна полиция“, чрез процесуалния му представител гл. юрк. А. срещу Решение № 1248/12.03.2024 г. постановено по АНД № 20221110208205/2022 г. по описа на Софийски районен съд, 114-ти състав, с което е отменено като незаконосъобразно Наказателно постановление № 22-4332-008189 от 09.05.2022 г., издадено от Д. Д. Д., на длъжност началник сектор „Пътна полиция“ при СДВР, с което на Н. А. М. са наложени следните наказания: на основание чл. 183, ал. 5, т. 1 от ЗДвП. административно наказание „глоба“ в размер на 100 лева за нарушение по чл. 6, т. 1 от ЗДвП.; на основание чл. 185 от ЗДвП. административно наказание „глоба“ в размер на 20 лева за нарушение по чл. 150А, ал. 1 от ЗДвП.; на основание чл. 183, ал. 1, т. 1, пр. 2 от ЗДвП. административно наказание „глоба“ в размер на 10 лева за нарушение по чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП., като на осн. Наредба № Из – 2539/17.12.2021г. на МВР са отнети общо 8 точки.

В жалбата се твърди, че решението е неправилно и незаконосъобразно, като постановено при съществени нарушения на материалния закон. Оспорва се извода на въззивния съд, за допуснати съществени процесуални нарушения на чл. 42, ал. 1, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, при издаване на АУАН и НП, накърняващи правото на защита на наказаното лице. Поддържа, че не е

оборена доказателствената сила на АУАН, поради което СРС неправилно е приел, че не са налице предпоставките за ангажиране на административнонаказателната отговорност на М. и е отменил наказателното постановление. Моли съдът да отмени съдебното решение и потвърди НП, като претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение и възражава срещу размера на претендираното от ответника адвокатско възнаграждение, в случай че същото надвишава нормативно определения минимум в Наредба № 1/2004 г.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, не се явява и не изпраща представител.

Ответникът, Н. А. М., редовно призован, не се явява и не изпраща представител.

Участващият в касационното производство прокурор В. от СГП дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд - София-град, I касационен състав, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл. 218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63в ЗАНН, и от лице с право и интерес от обжалване, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество е основателна.

Въззивният съд, след обсъждане на събраните доказателства, е приел за установено, че на 26.04.2022 г. в 04.18 часа в [населено място], по [улица]с посока на движение от [улица]Х. Б.“, Н. А. М. управлявал личния си лек автомобил „Ш. К.“ с рег. [рег.номер на МПС] и на кръстовището с [улица]навлязъл и преминал на забранен /червен/ сигнал на трисекционна светофарна уредба, работеща в нормален режим на работа. Нарушението било констатирано с пряка видимост непосредствено до водача от [улица]. Водачът управлявал МПС със СУМПС с изтекъл срок на валидност и не представил контролен талон към него. Издаден бил Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) серия ГА № 561596 от 26.04.2022 г.

Въз основа на АУАН било издадено и НП от Началник отдел "Пътна полиция" при СДВР, с което на основание чл. 183, ал. 5, т. 1 от ЗДвП. на ответника в настоящото производство е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 лева за нарушение по чл. 6, т. 1 от ЗДвП; на основание чл. 185 от ЗДвП. административно наказание „глоба“ в размер на 20 лева за нарушение по чл. 150А, ал. 1 от ЗДвП.; на основание чл. 183, ал. 1, т. 1, пр. 2 от ЗДвП. административно наказание „глоба“ в размер на 10 лева за нарушение по чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП., като на осн. Наредба № Из – 2539/17.12.2021г. на МВР са отнети общо 8 точки.

Изложената фактическа обстановка е установена въз основа на показанията на свидетеля В., който е и актосъставител, както и от приложените по делото писмени доказателства.

Софийски районен съд е отменил изцяло оспореното пред него наказателно постановление с мотиви, че е допуснато съществено процесуално нарушение. Според съда в акта е записано, че нарушението е извършено в [населено място], на [улица], като по-нататък е описано движението на автомобила, докато в издаденото НП не е посочено нарушенията да са извършени на [улица], а административнонаказващият орган е възприел само останалата част от описанието по движението на процесния лек автомобил. По този начин било нарушено правото на защита на жалбоподателя – същият не можел да разбере точно какво нарушение на закона е извършил и по този начин да организира своята защита в производството. СРС приел, че са посочени различни места на извършване на нарушението в АУАН и наказателното постановление. Приел е, че е налице основание за отмяна на издаденото НП, като с оглед значимостта на така установения порок, не е разглеждал спора по същество.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от СРС, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо, но неправилно.

Противно на възприетия от районния съд извод, настоящият съдебен състав намира, че посоченото място на извършване на нарушението в обжалвания акт, макар и пестеливо, е точно и ясно описано като не е ограничено правото на защита на Н. М.. Той е знаел къде е бил спрян от полицейските органи за проверка, т.е. той е бил наясно за мястото на нарушението, поради което и е невъзможно да бъде ограничено неговото право на защита по начина, по който е описано в НП.

Според настоящият съдебен състав от съдържанието на НП става ясна посоката на движение на ответника по касация, а именно по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица], като от приложените по делото доказателства става ясно, че е спрян за проверка след като е преминал на червен светофар на кръстовището с [улица]. След кръстовището с [улица] [улица]преминава в [улица].

Така описано нарушението в достатъчна степен онагледява за какво точно противоправно деяние е ангажирана административнонаказателната отговорност на извършителя. Нарушението и обстоятелствата, при които то е извършено са достатъчно ясно и конкретно описани.

При така изложеното, изводите на въззивната инстанция са направени без излагане на мотиви и обсъждане на релевантните за спора факти, относими към спазването в пълнота на процесуалните правила и изискванията за съдържание на АУАН и НП по ЗАНН. Касационната инстанция не може да се произнесе с решение по съществото на спора, защото това би довело до ограничаване правото на защита на нарушителя и би го лишило от една съдебна инстанция. Решението следва да се отмени и делото да се върне за ново разглеждане от друг състав на Софийския районен съд. На основание чл. 226, ал. 3 АПК вр. с чл. 63в от ЗАНН районният съд следва да се произнесе и по разностите за водене на делото в настоящата инстанция.

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 1248/12.03.2024 г. постановено по АНД № 20221110208205/2022 г. по описа на Софийски районен съд, 114-ти състав.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на същия съд.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.